

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 31487/3/2008

DECIZIA CIVILĂ NR. 671

Ședința publică din data de 9.03.2009

Curtea compusă din:

Președinte: - Cosma Carmen-Valeria
Judecător - Duican Doina
Judecător - Bicu Vasile
Grefier: - Radu Mariana

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului formulat de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, împotriva sentinței civile nr. 3124 din data de 18.11.2008 pronunțată de Tribunalul București – Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 31487/3/2008 în contradictoriu cu intimatul pârât BĂRBAT VASILE.

Dezbaterea pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică din data de 2.03.2009 fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când instanța având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise a amânat pronunțarea la 9.03.2009.

CURTEA,

Asupra recursului de față:

Din examinarea actelor și lucrărilor din dosar constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 3124/18.11.2008 Tribunalul București – Secția a IX-a de Contencios Administrativ și Fiscal a respins acțiunea formulată de Consiliul Național pentru Studiarea Arhivelor Securității în contradictoriu cu pârâtul Bărbat Vasile, ca neîntemeiată.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de fond a reținut că pârâtul a fost verificat în considerarea calității sale de revoluționar sub aspectul posibilei calități de colaborator al acestuia cu organele de securitate.

Instanța de fond a reținut și faptul că, reclamantul nu a desfășurat procedura prev. de art. 7 și 8 din O.U.G. nr. 24/2008, în sensul de a aproba sau infirma nota de constatare și documentare ce au stat la baza acestei notei prin colegiul C.N.S.A.S., iar nota de constatare nu a fost comunicată persoanelor prev. de art. 10 din actul normativ.

Tribunalul a mai reținut că, rapoartele prezentate la dosar, notele de analiză și caracterizarea dată colaboratorului numit cu pseudonim „Georgescu”, precum și angajamentul acestuia dat sub semnătura olografă în perioada 1962 – 1967, privesc maniera de recrutare, atribuirea pseudonimului „Georgescu”, datele personale și alte caracteristici sociale și familiale care îl caracterizează pe numitul Vasile Bărbat, în considerarea calității de informator al organelor de securitate.

Potrivit înscrisului de la fila 61 din dosar, pârâtul a fost interogat în calitate de învinuit, relatând aspecte cu privire la viața sa desfășurată anterior și în timpul cât a îndeplinit funcția de tehnician recoltator în cadrul Centrului de Însămânțări Artificiale din Comuna Adamus – Raionul Târnăveni. S-a reținut că aspectele relatate în cuprinsul interogatoriului de către reclamant privesc activitatea muncii sale, activitatea altor persoane angajați ai institutului, aspecte de productivitate a muncii, iar aceste aspecte nu au adus atingere unor drepturi sau libertăți fundamentale în înțelesul prev. art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008.

Instanța a constatat că, din înscrisul de la fila 48 din dosar, rezultă că pârâtul a semnat un angajament la data de 30.01.1962 prin care se angaja să sprijine în mod voluntar organele de securitate pentru a demasca activitatea dușmănoasă și se angaja să semneze constatările cu numele conspirativ „Georgescu”, urmând ca această colaborare să aibă loc în secret.

Prin declarația dată de pârât la 28.12.2001 au fost surprinse în relație aspecte de viață ale unor angajați din cadrul instituției CIA Adamus, aspecte de productivitate a muncii, relații sociale și de armonie dintre unii colegi.

Instanța de fond reține că, informațiile furnizate de către pârât au privit în mod strict și restrâns activitatea instituției unde acesta își desfășura activitatea, viața socială și profesională a unor colegi, în speță se confirmă

acel „sabotaj agricol” la care face vorbire reclamantul, dar fără alte elemente de natură a leza ori viza în vreun fel drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

Împrejurarea că în rapoartele prezentate se menționează numele pârâtului, maniera de recrutare, că există un angajament, au fost apreciate de instanță că nu dovedesc faptul că pârâtul a fost în înțelesul legii „colaborator” cu Securitatea.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs reclamantul, criticând-o ca nelegală și netemeinică.

În dezvoltarea motivelor de recurs recurentul-reclamant arată că în mod greșit instanța de fond a respins acțiunea, din înscrisurile depuse la dosarul cauzei s-a demonstrat cu prisosință faptul că pârâtul a informat Securitatea și a încălcat drepturi și libertăți fundamentale ale celor la care făcea referire delatările sale.

Examinând motivele de recurs în raport de disp. art. 304 și art. 304¹ Cod procedură civilă, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relații verbale consemnate de lucrătorii securității, prin care se denunțau activitățile, atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care a vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, are calitatea de colaborator cu Securitatea.

Intimatul pârât Bărbat Vasile a relatat Securității numeroase activități și atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Astfel, intimatul relatează că au fost angajate „o serie de elemente dușmănoase prin activitatea lor politică din trecut și în prezent”, persoane care, potrivit informațiilor deținute de intimat, făcuseră parte din partidele istorice și fuseseră condamnați pe motive politice.

A relatat că, șeful său cunoștea faptul că o parte dintre persoanele angajate fuseseră condamnate din motive politice, deoarece, într-unul din cazuri, acesta primise o adresă de la fostul Sfat Popular prin care se cerea ca o anumită persoană să nu fie angajată, întrucât executase o pedeapsă privată de libertate pe motive politice.

Alte împrejurări relatate Securității de către intimat se referă la faptul că, un fost condamnat politic i-a devenit coleg, pentru care era profund revoltat, precum și faptul că, în întreprindere nu existau destule portrete ale conducătorilor PCR sau că „este cu desăvârșire imposibil să găsești o lozincă”, iar toate acestea vin „să confirme lipsa unei activități politice de masă și probabil că această activitate nu este pe placul celui care conduce instituția”.

Ca urmare a celor relatate de intimatul pârât organelor de Securitate s-a dispus: urmărirea informativă a celor vizați și, mai grav, „cei care au fost condamnați” au fost „semnalați organelor competente pentru a fi îndepărtați”.

Prin informațiile furnizate Securității de către intimatul pârât au fost denunțate activități și atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, iar autoritatea publică recurentă reclamantă a depus la dosar actele și documentele, în copie, din care rezultă colaborarea intimatului cu organele de Securitate.

Din raportul Ministerului Afacerilor Interne – Secția Raională Moldova Nouă, datat 12.10.1966, rezultă că intimatul pârât era calificat ca fiind un agent care informează despre aspectele negative ce se produc în sectorul administrativ și contabil al întreprinderii și despre activitatea și poziția unor elemente ce interesează regimul cu menționarea unor nume:..... și alții (fila 40).

Din referatul aflat la fila 41 al M.A.I., datat 10.01.1962 rezultă că pârâtul a fost recrutat pentru demascarea activității dușmănoase a diferitelor elemente care în trecut au făcut parte din organizația legionară, partidele istorice și foștii condamnați politici și de drept comun cu menționarea unor nume precum:.... etc.

Aceste rapoarte în care lucrătorii Securității au consemnat maniera de recrutare a intimatului pârât, coroborate cu toate înscrisurile depuse de recurentul reclamant: note și rapoarte scrise dovedesc că intimatul pârât a fost în înțelesul legii colaborator al Securității.

În privința drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, încălcate prin activitatea de colaborator al intimatului, în mod greșit instanța de fond a apreciat că nu au fost încălcate.

Libertatea de gândire, de conștiință, de opinie și exprimare sunt libertăți fundamentale care aparțin esenței și existenței omului și care nu trebuie

consfințite în acte normative ale regimului totalitar pentru a fi apreciate că au fost încălcate.

În consecință, constatând că instanța de fond a făcut o greșită interpretare și aplicare a legii în cauză, motiv de recurs prev. de art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, în temeiul art. 312 Cod procedură civilă, Curtea va admite recursul și va modifica sentința atacată, în sensul admiterii acțiunii și constatării calității pârâtului de colaborator al securității.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII,

HOTĂRĂȘTE:

Admite recursul formulat de recurentul reclamant CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII împotriva sentinței civile nr. 3124 din data de 18.11.2008 pronunțată de Tribunalul București – Secția a IX-a Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 31487/3/2008 în contradictoriu cu intimatul pârât BĂRBAT VASILE, fiul lui Ioan și Solomia, născut la data de 5/6.10.1937 în Jidvei, județul Mureș.

Modifică sentința atacată în sensul că, admite acțiunea și constată existența calității de colaborator al securității a pârâtului.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 9.03.2009.

(11.681)